

את מי אמצא?

אדם הגיע לשערי עיר.

"אילו אנשים אמצא כאן?" שאל את הזקנה היושבת בשער.

"אילו אנשים יש במקום ממנו באת?" שאלה היא.

"במקום ממנו אני בא יש אנשים רעי לב, לעגנים, מבזים, חמסנים ורמאים," השיב הוא.

"אם כך," הוסיפה, "תמצא אנשים רעי לב, לעגנים, מבזים, חמסנים ורמאים."

עוד אדם הגיע לשערי אותה עיר.

"אילו אנשים אמצא כאן?" שאל את הזקנה היושבת בשער.

"אילו אנשים יש במקום ממנו באת?" שאלה היא.

"במקום ממנו אני בא יש אנשים טובי לב, מכניסי אורחים, נדיבים ושמחים," השיב הוא.

"אם כך," הוסיפה, "תמצא אנשים טובי לב, מכניסי אורחים, נדיבים ושמחים."

חופן מלח

מאסטר הינדי מזקין שבע ממשמע תלונותיו של החניך שלו ולכן, יום אחד, שלח את החניך להביא

מלח. כשהחניך חזר הורה המאסטר לצעיר האומלל לצקת חופן מלח אל תוך ספל מים ולשתות

אותם. "איך הטעם?" שאל המאסטר.

"מר," ירק החניך.

אז ביקש המאסטר מהחניך לקחת חופן מלח דומה ולצקת אותו אל תוך האגם. הם פסעו בשתיקה אל

האגם הקרוב ולאחר שפיזר החניך את המלח אל תוך המים אמר לו הזקן, "עכשיו שתה ממי האגם."

בעוד נוטפים המים מסנטרו של החניך שאל המאסטר, "איך הטעם?"

"מרענן," העיר החניך.

"אתה מרגיש את טעם המלח?" שאל המאסטר.

"לא," ענה הצעיר.

אז ישב הזקן בצד חניכו כבד הראש שהזכיר לו את עצמו, לקח את ידיו, והציע, "כאב החיים הוא מלח

טהור; לא יותר, לא פחות. כמות הכאב בחיינו נשארת זהה. בכל אופן, רמת המרירות שאנו חשים

קשורה במיכל לתוכו אנחנו מכניסים את הכאב. הדבר היחיד שאתה יכול לעשות כשכואב לך הוא

להרחיב את התחושה...

במקום להיות ספל, היה אגם."

אתם יותר ממוזמנים להפיץ את המסמך בשלמותו אם אתם מכירים מישהו שהמידע הזה יכול לעניין אותו.

כל הזכויות שמורות © ללימור שיפוני, 2009 The Story Telling Company Inc ואילך. אין לפרק או להעתיק או בקיצור –

עורך הדין שלי לענייני זכויות יוצרים וקניין רוחני מת על חכמולוגים כי הם אלה שהפכו אותו לאדם עשיר.

להחזיק את השמיים

מעשיה סינית

יום אחד ראה פיל יונק-דבש שוכב על גבו על הארץ.
רגליה הקטנות של הציפור היו מונפות אל השמיים.
"מה בדיוק אתה עושה שם?" שאל הפיל.
יונק הדבש ענה,
"שמעתי שהשמיים עלולים ליפול היום.
אם זה יקרה,
אני מוכן לתרום את חלקי הקטן בלהחזיק אותם."
הפיל צחק ולעג לציפור הקטנטנה.
"אתה חושב שהרגליים הקטנטנות האלה יוכלו להחזיק את השמיים?"
"לא לבד", הודה יונק-הדבש.
"אבל כל אחד צריך לעשות מה שהוא יכול."
זוהי מה שאני יכול."

משל החמור והאיכר

חמור האיכר נפל לבאר הישנה והיבשה.

החמור החל לנעור ולקרא לעזרה. האיכר לא ידע מה לעשות, מאחר והחמור ממילא היה כבר די זקן,
והבאר יבשה ומטה ליפול, החליט האיכר לקבור את החמור בתוך הבאר ובאותה הזדמנות גם לסתום
אותה.

קרא האיכר לכל שכניו, כולם באו עם אתים והחלו לעדור זבל לתוך הבאר. תחילה נער החמור, אך
אחרי מספר רגעים הוא השתתק.

האיכרים המשיכו לעדור זבל לתוך הבאר, והחמור שותק.

הלך האיכר והציץ לתוך הבאר ולהפתעתו הרבה ראה כי החמור עומד בבאר על ארבע רגליו, כל פעם
שכף זבל הושלכה עליו, הוא ניער אותו מגבו ודרך עליו. כך הלך הזבל והצטבר בקרקעית הבאר ועם
כל כף נוספת עלה החמור עוד ועוד מעלה.

כך, עד שהבאר התמלאה והחמור צעד החוצה מן הבאר הנטושה.